

LA CAMPANA DE GRACIA

BARBARITATS.

Nou sistema de difundir la ciencia.

LITERATURA CARLISTA.

OM tal vegada no havéu vist encare cap carlí silvestre, no dupto que 'us lo figuraréu d'alló mes bè: brut, ronyòs, esparracat, ab los cabells com un manyoch d' espart, l' escapulari al pit y á punt sempre de robar á un poble indefens y de fugir davant de las columnas.

Aquests héroes de tarrós, selvátichs com la farigola, tenen també 'ls seus poetas y las sevas poesias.

¡Y cosa estranya! Las poesias carlistas son dolentas, pero infernalment, y per lo mateix que son dolentas son magníficas. ¿Ho entenéu? ¿No? Donchs preparéuse á rebre unas quantas trabucadas, y veuréu si es de trabuch ó no la poesia carlista: las mussas al sentir las cauhen en basca.

**

N' hi ha una que 's titula:—CANCION PARA CANTAR CON EL TONO DEL HIMNO DE GARIBALDI.

L' estribillo de la mateixa es com segueix:

«*Que salgan á fuera, que salgan al campo,
esos voluntarios de la libertad,
que cobran el socorro
sin saberlo ganar.*»

Voléu coneixe algunas de las estrofas mes notables? Donchs allá van:

«*De tus altas torres
mira la bandera,
si te dá quimera,
la vuelves á mirar, etc.*»

«*Si un dia Nouvilas
salió de Gerona,
fue por su intencion,
preso en Castellfullit, etc.*»

«*Toma, roe el hueso;
si te faltan muelas,
esas ocho espuelas
mucho te servirán, etc.*»

¡Quin coneixement de la llengua espanyola! ¡Quina delicadesa de conceptes! ¡Quin perfum de espardenyia de carlí no respiran aquests quatre tochs poétichs!

Pero aixó no es res: escoltéu.

**

En la mateixa fulla hi ha un titulat *himno carlista*, que 's pot ballar al só de las castanyolas. En ell s' hi llegeix la següent estrofa:

Nuestro Rey valeroso y fiado
en la mano de Dios que le guía,
sin vecinos sino quien le odia,
su estandarte en España fijó:
dando objeto á cantar en lo Eterno
los poetas sus altas proezas
parecidas á las de Guillermo
contra Francia en tamaño vigor.»

«*Veinte mil se presentan cobardes
para entrar en Bilbao y desierto,
y se salvan diez mil, eso advierto
moribundos por tanto terror.*» (libal)

Seguid de ese Saballs el ejemplo,
de ese Moche Española bravura
de ese Español Bismarck la finura
en las luchas mirad tal Señor.»

(*Deu ser fet
del mateix
Savalls.*)

Si en la Prusia cantaron sus glorias
contra Francia que vieron batida,
está Prusia en un mar sumergida
mar de llanto miseria y dolor.
Y ese jóven Rey bravo de España
el que en eso no debe pensar
se engrandece en tan noble campaña,
conquistando la tierra y el mar.»

Si al menos diguéis que 'l Terso aquí á Espanya conquista una albarda! Pero llavors Alemania seria superior á Espanya: en Guiller-

mo no seria com are un papiolis al costat del Terso, ni en Bismark y Moltke prop de 'n Savolls un parell de criatures.

**

Un' altra cansó que 's titula «*Venida de don Carlos,*» está escrita en uns versos tant desiguals que sembla que fan tercerillas.

Qualsevol diria que 'l poeta al escriure 'ls, ab la por de que no vingués una columna á trencarli las oracions, no tenia esma per contar las sílabas.

La primera estrofa diu aixís:

«*Dicen que don Carlos viene
y que en sus manos
trae una flor
será la Margarita
que á los españoles
tiene tendido
todo su amor.*»

La mes notable, per lo clássica y carlista á la vegada que hi ha en la composició, es la següent:

«*Mis manos no han manejado
mas que mis libros y el faristol
ya no sé lo que son guantes
por esto soy valiente
venga el trabuco
y que vive Dios!*»

¡Vive Dios! ¡Vive Dios! Estich segur que si Deu sent mes versos com aquests, mort de repente.

**

En la mateixa fulla hi ha una cansó catalana, titulada «*Cansó de Suria,*»

En ella 's descriu l' acció d' Alpeus, y per pintar la mort del infortunat Cabrinety, lo poeta té rasgos tant delicats com los següents:

«*Moltas trabucadas—s' hi han disparat
Y 'n Cabrinety—queda degollat,
Al cantó de la Iglesia—lo han degollat,
Com un porch de cent—estaba estirat.*»

Los autors que buscan l' origen de la poesia en los pobles salvatjes, s' haurán confirmat en en las sevas opinions, després de llegir l' anterior rasgo de noblesa de sentiments y de cultura.

Pero 'ls trossets anteriorment descrits no bastan encare pera formarse una idea completa de la naturalesa de la literatura carlista.

En un altre número 'ls donarém mes suro d' aquests *alcornoques absolutistas.*

BATALLARAS

Victima de un atentat horrible fou lo disapte últim, nostre amich y correligionari ciudadá Gaspar Vinyets.

Venint de Caldas, una partida de lladres, que á la sombra de la guerra malehida que han encés los carlins á Espanya, roban á mansalva per camins y carreteras, va dispararli un tiro que l' hi costá la vida.

Lo dimars numerosos amichs y correligionaris tingueren lo sentiment d' acompanyar al Camp del descans, al honrat patrici, al antich republicá, al home de ideas templadas y de integritat á tota proba.

La Campana faltaria si no l' hi dediquéis junt ab aquest recort una amarga llágrima de sentiment.

Los carlins dels vols de Tortosa desfogan la rabia que 'ls produhí la tunda d' Amposta en los infelissos que cauhen á las sevas mans.

Una de las sevas hassanyas consisteix en haver mort á cops de pedra ¡causa horror lo pensarho! á una pobra minyona de 19 anys, filla de un dels voluntaris de Abarias.

Quan tals escenas se presencián en plé sigle XIX, sembla impossible que encare alenti un sol carlista.

Nostre amich y correligionari Jonquim Maria Bartrina ha publicat ab lo títol de «*Algo*» un tomet de sas originalíssimas poesias.

Plenas las obras de que 's compon de intenció, de novetat en los pensamientos y en la forma, las poesias de 'n Bartrina son alguna cosa mes que aquellas coleccions que acostuman á publicarse y que naixen avuy pera morir al dia següent. Lo jove Bertrina ab ellas se coloca á una gran altura, puix lo trascendental dels assumptos que tracta, espinosos en sa major part, no impideix que la forma estiga intimament lligada ab lo fons, y que l' imaginació del poeta no decaiga un sol instant.

L' obra 's ven á quatre rals en la nostra llibreria.

En la Universitat de Barcelona s' ha promogut aquets dias un escandol que fa tremolá.

Un tal Varela, catedratic de Fisiología, procedent de la Uaiversitat de Granada, després de haver reprobat en los examens un 95 per cent dels alumnos, causa que creyém va enagenarli simpatias y tal vegada fou germen de insubordinació y motiu de alguns rullors á la classe que obligaren al profesor á treurer á algun dels alumnos, mes com se l' hi respogués que marxarian tots ó ningú, s' abalansá sobre un estudiant, produhint aquest acte tal confusió, que la classe per los crits, paraigüas enlaire y trompada seca, semblava un verdader galliner.

En mitj d' aquet xivarri, apareix lo doctó Giné obrintse pas y arribant fins lo costat del Sr. Varela que feya ademans per treurers un revolver, que l' hi arrebatá dit Sr. Giné, lo grant calmar ab grans esforços lo tumulto, ajudat també per lo Bedel Sr. Güell.

Lo que acabem de manifestar, desdiu dels antecedents lliberals que teniam del senyor Varela.

Al menos are 'l Brusi no podrá dir que aixó siga efecte de la llibertat d' ensenyansa.

Los carlins tractan d' atacar novament á la heroica Amposta.

Totsants s' acosta, y es natural que tingan ganas de menjar *castanyas*.

Si 'n volan, que hi vajan; y veurán que si Catalunya té un Paigcerdá al Nort, té un Amposta al Sur!

Tots los empleats de la estació de Pozo Cañada van ser fusellats per en Lozano.

Los infelissos en conjunt deixan un grannúmero de familias en l' orfandat.

Als pobres que de tal modo quedan desamparats, ja no se 'ls indemnisa d' altra manera, que ab la pell de tots los carlins.

Una cosa estranya.

Diuhen los periónichs que Tortosa está bloquejada pels carlins, tot per falta de una columna que tinga despejat aquell terreno.

Diuhent també que ha marxat cap á aquella ciutat lo butxí, al efecte d' executar una sentencia. Lo butxí hi ha anat acompanyat de una columna.

De modo que per executar á un home, que 'l mateix té ferho avuy que demá hi ha columnas, y per aixecar lo bloqueig ni faltan.

Espanya es la terra de las anomalias: ¡vingan anomalias, donchs, que mentres se 'n vejan, Espanya no morirá!

Quatre tundas de *mi flor*, l' una derrera de l' altra han desconsertat á la partida de 'n Lozano, disolta já si s' han de creure 'ls últims partes.

En una d' ellas va perdre 300 presoners.

No es tot igual héureselas ab nostras valentias tropas, ó ab indefensos empleats de ferrocarrils.

Are no més falta que 'l govern siga inexorable ab aquesta cáfila d' assessins y bandolers, que de tal modo han saquejat nostras ricas provincias del Mitj-dia.

Un tal D. Jaume Llobet, capellà de Tarragona, ha enviat 6,000 rals al Capità General destinats a socorre a las viudas dels presoners fusellats a Olcet pèls carlins.

Com un fenómeno curiosísim, doném publicitat a un fet que t'algo de miraculos: examínlo ab detenció, y considerin que si 'l Terso guanyava, l' honrat capellà de Tarragona no se 'n escapava ab menos de 6,000 assots.

Lo Terso y l' Alfonso están renyits.

Lo primer ha destituït al seu germà, enviant al cabecilla Rada a ferse càrrech de las foras carlistas de Valencia y Catalunya.

¡S' estiman com a bons germans!

Es alló: están a partirse.... algo mes que un pinyó: están a partirse 'l cap.

GRINYOLS D' UN SAGRISTA.

Magre, alt, groch, de orelas grossas, cap petit, mirar de toro, boca gran y ab nas de lloro, plorava tot tirant cossas en un hospital carlista, lo penediment mes gran, y deya tot grinyolant mal ferit y ab veu molt trista:

—La missió de sagristia vaig deixar per la guerrera, pensantme fer mes carrera y la vareig bèn errá. Preveya las anyoransas al deixar la sagristia; mes, mossen Galet un dia deya omplintme d' esperansas:

—«Apa tú qu' ets jove y magre y corras mes que un cunill no 't fassia por cap perill.... mes, jo, noy,.. tinch lo poagre. Cobrarás paga y no escassa, y si sabs mostrá ardoreig, en l' amor libre y saqueig podrás ferhi bona cassa.»

—«Y d' aixó, mossen Galet si Déu m' en demanès compte?»—

—«Si 't vens a confessar prompte de pecat quedarás net.»—

—«Si una bala liberal me deixès mort ò ferit?»—

—«Posat un detente al pit y estarás lliure de mal.»

—«Y si anant ab furia plena fugint vinguès pel darrera?»—

—«Cas qu' aixó 't dongui quimera te 'n clavás un a l'esquena.»—

—«Ab sos sofismas y manya me feu creure invulnerable, llensantme així 't miserable als atzars de la campanya.

Als primers dias cobrava després ja no, vo'o al mon, y 'l badall de gana y son jamay de mi s' apartava.

La po y la debilitat, que no 'm deixaban jamay, murmuravan per l' espay:

¡¡la columna!! crit malvat, que per ma gran desventura y quant menos m' ho temia d' una mera fantasia

passá a sé una vritat pura.

Extenuats pel poch pa y corra, descansabam obint missa, y 'ns varen dá una pallissa d' aquellas que 'l temps no esborra.

Y 'ns romperen los intents volguentnos fer barallá, puig preferim saquejá a un poble aïslat é indefens.

Las balas per tot bronzian, semblav. n mals esperits, y 'ls ays dels companys ferits dins mon pit se repetian.

Vaig fer foras sobrehumanas per defensá 'm mes grom ferho si las camas com bolero ballá 'm feyan sense ganas?

Tant que al dispará 'l fusell ab mos tremolosos brassos, vareig caure allí de nassos penant deixarhi la pell

Al veurem de tal manera vaig dirme: «que t' amedrenta? que per ventura un detente no tens al pit y al darrera?»

Volguent sortir d' allí terra me poso dret; pero ¡oh pega!

vè una bala, ab mi ensopega y 'm trenca la cama esguerra.

A Déu que 'm fassi ana dret li deirano ab molt neguit, y li jur' desde aquet lliet venjam de mossen Galet.»—

Ren'tit per lo de-consol y enfebrat per la ferida, feu l' ànech y a l' altra vida marxá dant l' últim grinyol.

FULANO DE TAL.

REPICHS

—Lo paper puja, deya un.

—Vosté somia l' hi respongué un agent de bolsa: may havia anat tant per avall com are.

—A quin paper se refereix? Al d' Estat? Donchs jo l' hi parlo del d' imprimir, que ab la falta de comunicacions es l' únich paper que puja.

FABULETA.

Mentres la carlinal a 's barallava, un dels gefes mes fins que la manava, per evitarse 'l que se l' hi fés fosch al mitj del dia, 's fica dintre un bosch; y trist y sol sense saber que fe de un brinco puja dalt de un castanyé, y allí aquell pelacanyas se fa un panxó molt maco de castanyas; mes al dia següent de tot aixó moría l' infelís d' indigestió.

Una lliçó ¡oh lector! busca aquí dins: procura 'ls capellans que no 's enganyin, si vols que las CASTANYAS may te danyin no vajas ab carlins!

Entre 'ls carlins ha sortit un partit nou. ¿No saben quin es?

Lo que han prés en Dorregaray y gran número de gefes: lo que a la fi acabarà per prevaler: lo partit de *tocá 'l dos d' Espanya*.

Devot del esperit-sant va dirme que era un carlí, mes que 'u era vaig coneixe molt mes del esperit-de-vi.

L. T. C.

Ja fá déu mesos qu' estém sense carrils, déu mesos que la guerra 's fa ab la mateixa salvatjeria per part dels carlins y ab la mateixa mansuetut per la part nostra.

¿Per qué conservá 'ls horrors de la manera mateixa?

—En algo s' ha de coneixe que 'ns manan conservadors.

Un noy que llegeix lo Brusi, diu al seu pare:

—Papá ¡qu' es cert que en lo parque hi ha unas pomeras que fan unas pomas que valen mils de pesetas?

—Pomeras al Parque?

—Si: l' Ajuntament se las ven; de un sol tall ne demana 150 mil pessetas; miri aquí 'u diu:—*se subastará.... Parque y jardines de la Ciudadela.... Manzana n.º 6 y 7..!* ¡Ay Papá: jo vall que 'm fassan del Ajuntament per menjarne de aquestas pomas.

Lo célebre escriptor francés M. Veuillot a consecuencia d' haver escrit una *Vida de Jesucrist*, ha caygut gravement malalt.

Si 's mor' es un cas molt trist y una bèn trista partida, ¡haver de pagá 'ab la vida la vida de Jesucrist!

L' Iberia un d' aquets últims dias atacava a

la gent honrada que milita encare entre 'ls partits politichs.

L' Iberia deuria voler que 'ls homes públichs fossen la perfecte masculinización de las donas públicas.

Y bèn mirat, es natural que cada hú defensi lo qu' es.

Las tropas s' han apoderat de Beteta, refugi habitual de Villalain.

Y ¡ahont se ficará are aquest bon Senyor? ¿Qué no 's queixi, qu' encare l' hi queda un recurs: si ha perdut Beteta, lo de fer DEN-TETA.

Desde las pallissas que ha rebut, cayent al ultim presoner, en Lozano ha cambiat de nom.

Are ja no 's diu Lozano, sino *Pansit*: Lozano se 'n deya quan ab l' esgarrapar pèls pobles hi posava dos pams de greix.

Escena histórica.

Aném a un estanch, a un estanquillo ó a qualsevol banda que venguin mistos.

—Uua capsá.

—Val tres cuartos.

—Vinga. ¿Y 'l sello?

—Oh! ab lo sello 'n val quatre.

Resultat: l' Estat no beneficia res y 'l consumidor hi pert un cinquanta per cent: aixís a Espanya 's compleix la lley: no hi calen sellos, que bèn massa que duhém a sobre 'l de la vergonya.

CANTARELLAS.

Estranyo que sent tant nano y no sabent de ballar me digas quan ab tu ballo que sempre fang los gegants.

Lo bróquil m'agrada tant, que per fer un bon elogi de tas camas, tinch de dirte que semblan camas de bróquil.

Dius perque 'n festejo d'altras que já no 't puch estimar..... no 'n fassas cas: alló es broma ja saps que *tu vas de part*.

GESTUS.

En Miret y D.ª Blanca s' abressavan com dos nins, y un pages que aprop s' esqueya: —Xo ruchs! deya a n' els pollins.

M.

Dessota 'l mèu prestamista vaig saber que tu habitavas, y vaig dirme a mi mateix: —Potser qu' estiga empenyada!

M. B.

De tant com vull a n' en Carlos voldria coretji 'l jo: diu que t'è un cap tant tanoca.... jo l' hi faria un cap nou!

T. DE S.

Tu tens gana d' estimarme, jo tinch gana del mateix: y are que parlem de gana: ¿sabs que avuy no hi menjat res?

P. B.

CUENTOS

Un hostaler va a confessar, y l' capellà l' hi pregunta:

—Quina es la vostra professió?

—Hostaler.

—Bueno: y diguéu ¿no héu untat may la dentadura dels caballs ab greix de moltó, a fi de que no poguessen menjar garrofas?

—No pare.

Al cap de un mes torná á confesarse ab lo mateix capellá: aquest l' hi féu la mateixa pregunta.

—Si pare digué l' hostaler.

—¿Cóm? replicá l' confesor ¿L' altre mes me váreu dir que no, y aquest me diheu que sí?

—Oh! es que fins que vosté m'ho va dir, no sabia que untant la dentadura dels animals, aquets s' esmossessin.

Y després que digan que l' sagrament de la confessió no es molt moral.

Un jove molt tronat, per fer veure fins ahont arribava la seva pega, deya:

—Miréu si'n soch de desgraciat, que perque l'hi dona la gana se 'm trenca l' botó dels pantalons: á fi de que no'n tinga de comprar un altre, 'm baixo á cullirlo, y al acte de ferho 'm segueixen tots los demés, y me 'n tinch d' anar á casa ab las calsas á la má.

Un foraster que posa á una fonda vá á casa de un sabater á pendre la mida de un parell de botines.

En sortint vá á casa de un altre pel mateix objecte.

A tots dos los deixa dit que las hi portin á un dia dat á la fonda, l' un á las déu y l' altre á las onze.

Hi vá 'l de las déu, se las emproba, y l'hi diu que la del péu esquerra l' hi apreta una miqueta: que la posi á la forma y que l'hi torni á la tarde. Ell se queda ab l' altra mentrestant. Hi vá 'l de las onze, se las emproba també y l' hi diu que l' hi apreta la del péu dret, encarregantli lo mateix.

En havent dinat agafa 'l vapor y adios sabaters. Ja tenia un parell que feya goig.

EPICRAMAS

Si d' aquell que fá sombreros ne dihem un sombrere, y d'aquell que fá confits ne dihem un confite, y de la que fá camisas solém dirne camisera, ¿de la que fá rams de flors no 'n dirém una ramera?

C. DE LA A.

—Pare Anton, deya un pajes á un mo'sen de una partida: corri... amáguis desseguida que la tropa aqui prop es.

Al sentir 'pare' un porqué va mirarse al capellá, y obrint la boca esclamá: —Jo 'm creya qu' era soltè!

P. B.

SOLUCIÓ

que correspon á lo insertat en l' últim número

- 1.ª PREGUNTA.—La M.
- 2.ª Id.—Mata-la-c. (Matalassé.)
- 3.ª SALT DEL CABALL.
Per fer lo salt del caball ningú 's pinta com la Fransa: ja véu tothom, que no 's cansa d' entrar d' Espanya en lo ball; mes molt serà que jo m' erri, si després de tot aixó, no troba alguna nació que sense pietat la ferri.
- 4.ª FUGA DE VOCALS.
Vaig trobarne un carlinot que 'm va dir que si podia ab las dents destrosaria la columna de'n Cirlot.
- 5.ª FUGA DE CONSONANS.
Xiribitil te quatre ts, Guadalajara cinch as, y encuadernació, tector, té juntas las cinch vocals.
- 6.ª ANAGRAMA.—Mara.—Amar.—Rama.—Arma.
- 7.ª XARADA 1.ª—Pa-tro-na.
- 8.ª XARADA 2.ª—Es-mo-la-do-ra.

9.ª ENDAVINALLA.—Una dent.
10 GEROGLIFICH.—Dintre de cada hú hi ha 'l principi del bé y del mal.

Ha endevinat totas las solucions m nos la 5.ª 'l ciutadá Aquell; totas menos las 8.ª, 9.ª y 10.ª. Dos tranquils del Hospici, y menos las 3.ª, 5.ª, 8.ª y 10.ª, lo fill del Bisbe, han endevinat las 1.ª, 2.ª, 4.ª, 7.ª y 9.ª. Un virolet de San Guim y un jove tronat; las 1.ª, 2.ª, 3.ª, 4.ª y 9.ª, M Morfeo; las 1.ª, 2.ª, 4.ª, 7.ª y 9.ª Papanalás, las 2.ª, 3.ª, 4.ª, 7.ª y 9.ª, Alt y Prim; las 4.ª, 6.ª, 7.ª, 8.ª y 9.ª, Barret vell; las 1.ª, 3.ª, 4.ª y 9.ª, Aragonés catalá; las 2.ª, 4.ª, 5.ª y 7.ª, Palet de riera; las 4.ª, 6.ª, 7.ª y 9.ª, Carlos seté; las 1.ª, 2.ª y 4.ª, Gustavo 'l Calavera y Z. Loibsch; las 1, 2 y 6, Tres circundas de col y flor y J. B. y W.; las 1, 2 y 9, Ciutadá F.; las 2, 4 y 9, Dos ximples del carré del bisbe; las 4, 7 y 9, Un estudiant tarassench, las 1 y 5, Un barbé; las 4 y 9, Pell de cunill, Mico viuado, Joan Crispineti, Arturo del Mas. Dos baliga-balagas tarassenchs, Un escolá de pa ratat; Resucitat de Reus y Campané de Santa Maria; la 1, no mes Un cusí de l' Angelona, y no mes que la 4 Trompet de Reus y un lorero.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas dignes d' insertarse. 'Is ciutadans F. C. y G., D. Jordi, Pere Botero, Gestus, Alt y Prim, Quimet y Un barbé:

N' han remesas que pera insertarse haurian d' esse arregladas los ciutadans Un Kuáker. Llicenciat del 69, Un home petit, Aragonés catalá, Francisco Quico y Titus, Dos baliga-balagas tarassenchs y Campané de Santa Maria.

Ciutadá Pere Botero. Aprofitaré cantarelles y fuga de consonants.—D. Jordi. Idem per lo que toca al geroglifich.—Un barbé. Idem pels dos epigramas.—Kuáker. Idem fuga vocals.—Llicenciat del 69. Lo mateix respecte al primer anagrama: la poesia ben medida, pero mal versificada.—Un aragonés catalá y respecte al geroglifich també.—Lo Nano. No hi ha prou xispa en lo que 'ns envia.—Tres circundas de col y flor. Fassin mes que 'is d' aquesta senmana son fuiu-xos.—Un liberal. Los seus versos tenen bona intenció, pero presentan poca novelat.—Boixompitai. Ben versificat es com tot lo seu lo que 'ns envia aquesta senmana; pero ¿no troba vosté mateix que 'l género es molt gastat y que l' idea del cor de diferents classes no té res de nou?—Enrich Xarau. Quan v'uga enviar salts de caball numeri las casillas; de la manera que vé no l' enteném: lo demés no vá.—Pela-canyas. Miraré d' arreglarl' anagrama.—Ciutadans Alt y Prim Home petit, Dos baliga-balagas tarassenchs, Visuet d' un frare, Virolet de San Guim, M. Morfeo, Mico viuado, Pell de cuuill, Z. Loibsch, P. de Rana, Un sereno, Mauálico y Un escuat de Reus. Lo que 'ns envia aquesta senmana no va prou bé: miraré de complaure 's un altra senmana.—Un neo republicá. L' epigrama bé; los dibuixos los davém al dibuixat.—Aquell. Molt bé; envihi fora que vosté hi entén.—Papanatas. Anagrama, pregunta y geroglifich bé.—Barret vell. Insertaré l' anagrama y las fugas.—F. B. y W. Aprofitaré ab gust lo salt del caball; lo sonet no va.—Casi de l' Angelona. Farém lo mateix ab la pregunta y lo geroglifich.—Un de nou. Com un retrato admittém un bonich salt del caball: cregui que sentim no poderto insertar per no haver de recorre a dibuixant.—Trompet de Reus. De tot lo que 'ns envia no podém aprofitarne mes que alguna pregunta.—Dos ximplets del carrer del Bisbe. Y de lo de vostes no mes que una cantarella.—Virolet de Sant Guim. Lo quento anirá.—Laus tibi Crispis. Aprofitaré alguna cosa.—F. Ruiz Pareja. Las condiciones materiales de La Campana no nos permiten publicar nada en castellano: sentimos no poder hacer en su obsequio una escepcion.—March Bell. L' anagrama y una cantarella bé: lo demés no fila.—L. y C. ¿Vol fer lo favor de dirnos de quina parroquia es sagristá?—Pasalyoli. en la xarada que 'ns envia hi falta la solució.—Carlos seté. Arregiat hi podrà anar en la forma indicada; si vosté ho verificas millor, guanyariam temps y 'ns estolviaria feyna.—Bruixot de Granollers.—Graci's per son bon recort: fassi 'ls possibles per complauren 'ns.—A. P. F. Vosté versifica bé: no l' hi falta mes que una mica de xispa.—Bréu. Bé pels epigramas y per l' última cantarella; las dos primeras son verdas.—Campané de Santa Maria. Lo mateix anagrama va publicarse en l' Enigma: fassa cosas novas.

SALT DEL CABALL.

rio	los	tres	com	ball	gents	la	tant
so	lo	dis	a	64	gran	ca	mi
xen	pe	que	Men	tot	salt	ni	á
que	bre	fent	ta	me	gir	nis	del
'l	cei	tre	fu	lo	fin,	di	mi
de	a	bé	ga	no	si	de	te
si	al	exer	prem	als,	l'a	do	pe
vuy	la	ca	te	un	sa	ri	que

M. MORFEO.

(La solució en lo próxim número.)

ANAGRAMA.

L' anagrama está format de cinch llettras, y segons com busquis las solucions, cinch ne troba molt aviat:

La primera la veurás en anells y argenterias, y 'l fruit del dos trobarás que sovint ne menjarias.

Tercera es mal repugnant qu' espanta al mes decidit, y á la quarta hi vas pujant quan te'n vols anar al llit.

Es propi dels bons barbers l' afeyta á cinch sens fer mal.

Si acertarho vols, ja cal que t' arreglis bé 'ls papers.

BRUIXOT DE GRANOLLERS.

(La solució en lo próxim número.)

PREGUNTAS.

1.ª ¿Quina es la gracia que mes gracia 'ns fá, y que encare que estiga escrita en espanyol, y s'haja impres mes vegadas, té sempre algun valor en los paisos civilisats?

T. DE REUS.

2.ª ¿Ab que acaban totas las conversas?

PERE BOTERO.

(Las respuestas en lo próxim número.)

FUGA DE VOCALS.

.b l. q. ntr. l.s c.m.s
i. Tr.s. s.'n tr.n.r.
h. v.ng.t .q. p.r ll.n.
y n'h. d' .x.r .sq.l.t

FUGA DE CONSONANTS.

A .a .a .a .ai. a.a.
y a .a .a .a .a . ' . a .a .a.

P. K.

(Las soluciones en lo próxim número.)

XARADA

I.

Segona es cosa tres-tres que l' hu-hu y 'ls de sa mena batallin contra 'l progrés, puig la vida de 'n Burgés volen fè á la nostra esquena.

Als qu' están en rebelió fent de nostra pobra Espanya un trist tot de destrucció, del quart-hu 'ls treuria jo; y al qui 'ls ajudès, castanya!

AQUELL.

II.

Un qu' es tot rebè una hu-tres sellada ab la flor de dos: Lo qui gasta tals oiòs podrian dirme lo qu' es?

MARCH BELL.

ENDAVINALLA.

Blanca só de naixement, nascuda entre verts llassets y sols faig plorá á la gent quan me fan mil bocinets.

V. DE LA GELTRÚ

(Las soluciones en lo próxim número.)

GEROGLIFICH.

DO re DO re DO re DO TFOATMS

La solució en lo próxim número.

IMP. V. y F. GASPAR, ARAUJO, 14.

1. Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.